

ת צ ה י ר

(העתק מתאים למקור – לאה צמל, עו"ד)

- אני הח"מ, ג' שו , לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לענשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:
1. במהלך חקירתי הובאתי אל מקום מיוחד בו הופגשתי עם מי שהסתברו לי לבסוף כשיד עוביד ומוסטפה דיארני.
 2. אני נעצרתי ביום 5.1.2001 והובאתי לשם להערכתי בערך ביום 10.2.2001 למשך 3 לילות.
 3. הוצאתי למקום ממגרש הרוסים לפנות בוקר, בשחר, על ידי משטרה צבאית שנכנסו לתוך התא שלי במגרש הרוסים ולקחו אותי בדרך של חטיפה, כ שהם מכסים את עיני בבד שחור שקשרו סביבי, ונטלו אותי אזוק לגייפ או רכב גבוה. ישבתי מאחורה.
 3. המסע נמשך לפחות שעה וחצי שעתיים. הגעתי כאשר השמש כבר החלה לעלות.
 4. בהוציאם אותי מהגייפ משעכו באזיקי ונפלתי והם גררו אותי. לא ראיתי דבר.
 5. החלו לסובב אותי שני חיילים ו לטלטל אותי ביניהם ד אשר נפלתי ושוב סובבו אותי. הם צחקו. אז הביאו אותי פנימה והחוצה ושוב סובבו אותי, כביכול כדי ש לא אבין את מקום המצאי.
 5. שמעתי קולות מאחורי ודחפו אותי מחדר לחדר, וזאת לפי תחושת סף הדלת. ואז הכניסו אותי לחדר סופי והורידו הכיסוי. ראיתי סביב 15 חיילים מזויינים וחלק עם אלות. הוכיתי על ידי חלקם, דחיפות ובוקסים מאחורה.
 6. ואז נשארתי בחדר. הוא מרוהט בשני כסאות ושולחן צדדי נדמה לי כיור, שלחן כתיבה.
 7. אחד החל לחקור אותי בעוד השאר שם. הוא לבש מדי צבא. "עליך להודות או זה סופך ואף אחד לא ידע מה קורה לך. וידוי או מוות". אמרתי שכבר אמרתי כל מה שידעתי.
 7. משם נלקחתי לחדר מאד גדול, אולם, כמו חלק של בית חולים. משקל ישן כמו לפרות, ספסלים.
 8. לחדר זה בא פראמדיק. הם בחדר זה אילצו אותי להתפשט. סרבתי להתפשט לגמרי, והם החלו להתלוצץ על ערומי. אז הביאו לי מכנסים מאד רחבים פעמים ממידתי, וחולצה קטנה ממידותי. היה שם קר מאד. בשלב מסויים החובש בעצמו כבל אותי.
 8. אז לקחו אותי החוצה בכיסוי עיניים. ושוב סובבו אותי עד שלא יכלתי לעמוד, ואז גררו אותי כשמכנסי עומדים ליפול, ואני תופס בהם, ולקחו אותי לתא.
 9. היה קר מאד בתא. בתא שתי מיטות בטון אחת לאורך ואחת לרוחב 4X4 מ"ר. אין חלון אין אוורור. לא ידעתי אם זה מעל או מתחת לאדמה. הקירות אפורים ועם שפריץ בטון. כאשר מסתכלים עליהם הקירות נראים שחורים אולם מקרוב מאד הם אפורים. כמו הקפה שאני מצביע עליו עכשיו (קפה שחור - ל.צ.).
 - הדלת מברזל עם פתח קטן מאד כשהשומר בחוץ פותח וסוגר ויש סבכה על הפתח.
 10. אין כל מקור של אור בחדר זה. רק כשאני ישבתי בלי נוע הדברים החלו להראות לי במטושטש. לא זוכר הרצפה. היה מזרון ו שמיכה קטנה. על אחד הקירות מזגן גדול וישן. היה בחדר זה בית שימוש שבור וכשהורידו המים שטפו החדר. היה גם טוש בפנינת השרותים עם מים קרים בלבד.

אחר זמן רב דיברתי עם חברי שיך עובד ודיראני וסיפרו לי כי בעבר היו צריכים לבקש (כל התאים ביחד) להתרחץ שיפתחו המים).

11. הייתי באותו תא 3 ימים. כל פעם כ-15 דקות היו באים לראותי אותי. כל פעם היה עלי לעמוד וידי מול הקיר, ולקשור לעצמי העיניים. זה קבוע.

12. באחד הימים אחה"צ קשרו את עיני וסחבו אותי ומעדתי אל מקום. הכניסו אותי למקום די גדול, שהוא כולו כלוב. כ-8X8 מ"ר. ויש שם באמצע גן מוקף בטון. אמרו לי לעמוד כשפני אל הגדר, ומישהו מבחוץ הוריד האזיקים שלי ואמרו לי ל הוריד הכיסוי וראיתי את שיך עובד ומוסטפה דיראני בפנים. לאחר זמן נוע לי שמם. אני לא הכרתים.

13. לאחר זמן רב מצאתי עצמי עם שני הנ"ל באלותו כלא ואנו יחדיו כבר כשנה. דיברנו על המקום שהוא בו נפגשנו. הם אמרו לי שהם היו באותו מקום כבר שנים ארוכות. הצלב האדום ועוה"ד מעולם לא באו לאותו מקום, אלא היו נלקחים לאיזה מקום ועוה"ד והצלב האדום באו לראותם ש.ס. את עוה"ד ראו בתל אביב ואת הצלב האדום במקום בלתי ידוע.

האם אמרו לי כי הם היו באלותו מקום בו הובאתי לקראותם הם אומרים כי ה חדרים היו צבועים שחור, והאור בא מהתקרה או הקיר. היו שם הרבה לבנונים, והיו שם לפני ששלחו אותי לנפחא.

אני מצהיר כי זה שמי וזו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

(-)

היום, 03.16.6 ראיתי בפני את ג ש ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לענישם הקבועים בחוק אם לא יעשה כן אישר בפני את נכונות תצהירו וחתם עליו בפני.

(-)

ל.צמל, עו"ד.